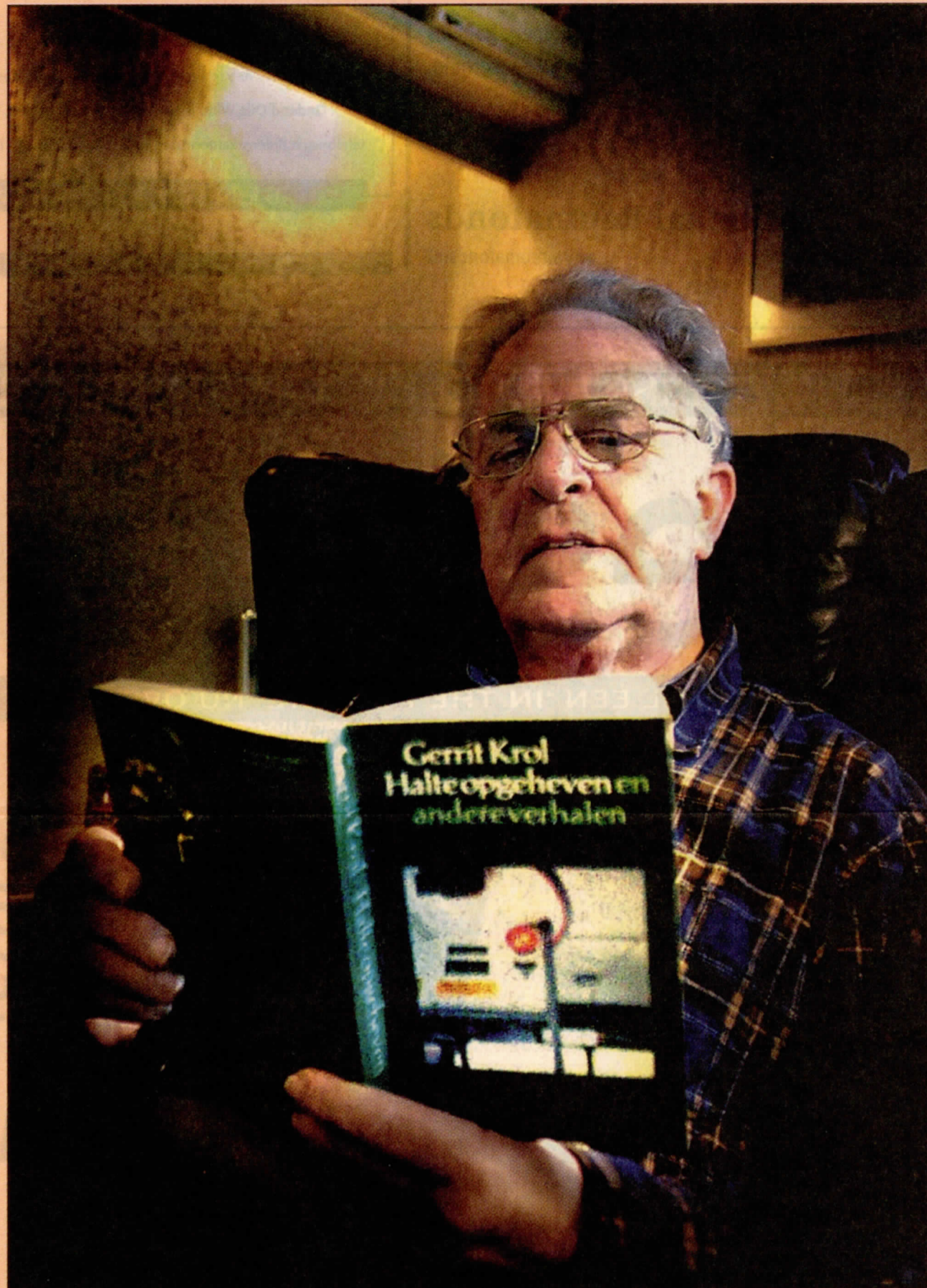

Toen Krol nog 'gewoon' was

Door Marcel Looden

Kees Visscher beleeft moeilijke tijden. Als U zijn correspondentie met zijn zonen in deze krant leest weet U dat. Zijn echtgenote is onlangs overleden. De leegte is iedere dag voelbaar en zal ook wel voelbaar blijven. Visscher, 71 jaar en woonachtig in Veendam, voelt de pijn de ene dag meer dan de andere. Maar zo langzamerhand herpakt hij zich en voelt dat hij zich beter kan concentreren. En dat betekent dat hij zich ook weer kan gaan wijden aan schrijven en lezen, twee grote liefdes van hem. Visscher is de man van de korte verhalen, in het Nederlands en het Gronings. Als lezer prefereert hij dat o zo mooie genre ook. Er is één verhalenbundel die hij boven alle andere stelt. 'Halte opgeheven en andere verhalen', het werk van Gerrit Krol. En in die bundel is 'De jonge Texier' zijn favoriete verhaal. Toen hij dat las dacht hij: zo wil ik ook schrijven.

Visscher schudde Krol enige malen de hand, onder meer bij een literaire bijeenkomst in Groningen. „Ik moest daar invallen en een verhaal voordragen. Krol maakte mij na afloop een compliment. Ik heb hem toen gezegd dat ik De jonge Texier zo mooi vond. Hij is een heel bedachtzame man, hij denkt goed na voor hij een antwoord geeft.” Hij las het verhaal voor het eerst in de jaren zeventig en was diep onder de indruk. Het verhaal beschrijft de laatste dag van Jos Texier als vrijgezel. Hij is een jonge vent die is verknocht aan zijn vrijheid maar op het punt staat te trouwen met een degelijk meisje. „De twijfels van die jongen worden

heel boeiend beschreven. 's Nachts zet hij zijn twijfels toch overboord en besluit hij het er op te wagen. Hij zit dan op een vensterbank en rookt een sigaret. Het is een prachtig verhaal.

Op het oog zo gewoon geschreven maar toch meeslepend en indringend. De stijl sprak mij enorm aan. Ik was toen zelf begonnen met het schrijven van Nederlandse verhalen en dit

verhaal had een voorbeeldfunctie voor mij.” Visscher las nog vele malen over die ene dag van Jos Texier, hij kan hele stukken citeren. Hij had voor de aanschaf van de verhalenbundel al boeken van de P.C. Hooftprijswinnaar gelezen en bleef zijn loopbaan volgen. „Maar het latere werk spreekt mij minder aan, de stijl is anders en 'pakt' mij niet zo zeer.”

Zijn favoriete verhaal is dus van een provincie- en generatiegenoot. Krol, van 1934, groeide immers op in de stad Groningen. Visscher heeft ook dat rustige, hij is ook schrijver. Maar waar Krol altijd de Nederlandse taal is blijven gebruiken heeft Visscher successen ge oogst met zijn Groningstalig proza. Die taal werd thuis gesproken, in Hoogezand. Hij ontwikkelde al vroeg zijn liefde voor het lezen en, hoe mooi, weet nog precies zijn eerste boek. „Fulco de Minstrel van

Kievit. Ik was acht jaar. Later ben ik de grote Nederlandse schrijvers gaan lezen. De Avonden van Reve heeft veel indruk op me gemaakt, Wolkers ook.” Maar het zijn toch vooral korte verhalen en schetsen die hem boeien. Vandaar zijn liefde voor Carmiggelt en Bomans. „Zoals Carmiggelt in enige zinnen een heel persoon weet neer te zetten, dat is geweldig. Ik heb van hem vrijwel alles gelezen. Van Bomans ook. Ja, ik heb inderdaad een voorkeur voor de jaren vijftig.”

Visscher is een echte lezer, iedere avond pakt hij wel een boek. Hij leest momenteel Nooit meer Slapen, de roman van Hermans. Ja, hij leest weer, hij kan de concentratie weer opbrengen. En hij schrijft weer, hij bewerkt eerder verschenen verhalen. Dat is goed nieuws, want zoals Krol zijn favoriet is, zo is Kees Visscher de favoriet van vele andere lezers.

◀ Kees Visscher, lezer en vooral schrijver in hart en nieren.

Foto: Anne Marie Kamp